

▲ Cantasona op bezoek in het Luxemburgse Echternach.

FOTO PRIVÉCOLLECTIE

Cantasona zingt al lang niet meer, toch is er tijd voor een feestje

Ze zongen in een jongenskoor dat tot de top van Nederland behoorde: Cantasona uit Boxtel. Binnenkort komt er een boek, een reünie én is er een tentoonstelling.

Noor Reigersman

Boxtel

Vrienden voor het leven; dat zijn ze. Jos Vervoort en Kees Doevendans uit Boxtel maken al jaren deel uit van een groepje van vijf vrienden die in de jaren 60 in jongenskoor Cantasona van de Heilig Hartkerk zongen. Het koor werd in 1943 heropgericht en zou dit jaar dus 75 jaar hebben bestaan als het niet in 1999 was opgeheven. En wat erg bijzonder was: Cantasona behoorde tot de drie beste koren van Nederland. De koortijd had grote invloed op de vijf mannen: allemaal zijn ze al dan niet professioneel bezig in de muziek.

„Tien jaar geleden ging ik op vrijdag een pintje pakken met vrienden en dat zijn we elke week blijven doen”, vertelt Kees Doe-

vendans. „Opeens realiseerden we ons dat we het heel vaak over Cantasona hebben. Er kwamen zoveel verhalen boven en toen zijn we gaan verzamelen: foto's, audiomateriaal, notulen, jaarverslagen, muziek. Op een gegeven moment beseften we dat het koor 75 jaar zou bestaan in 2018 en toen zijn we met zijn vijven aan de slag gegaan. Jos, Geert Koelink, Mart van Schijndel, Hans van Liempt en ik. Selecteren wat in het boek moest en wat niet.”

Het resultaat is een indrukwekkend boekwerk dat is geschreven door Doevendans en Vervoort, en het wordt tijdens de reünie op 24 november gepresenteerd in Den Tijberzaal. Maar er is nog meer werk aan de winkel, want de koorverzameling wordt geëxposeerd in het Mubo.

„Het is een enorm leuk project en we genieten ons kapot”, aldus Vervoort. „Er zitten zulke leuke verhalen bij. Zo speelde de harmonie van Echternach vanwege onze aanwezigheid ook wat Nederlandse deuntjes als eerbetoon tijdens hun springprocessie. Speelden ze *Overal waar de meisjes zijn* en *Dat we toffe jongens zijn*. Wisten zij veel.”